

Enderrock | Joaquim Vilarnau | Actualitzat el 09/09/2022 a les 12:00

Ernest Crusats: «He renunciat al llenguatge de la postmodernitat, perquè ja estava fart de l'estètica de la tecnologia»

El cantautor de Vic i membre del grup La iaia presenta el primer senzill del seu debut en solitari: «Porta oberta» | Conversem amb el músic sobre 'La font gelada'

Ernest Crusats | Juan Miguel Morales

El vam descobrir quan va guanyar el Sona 9 al capdavant del grup osonenc **La iaia**. Han passat més de deu anys i les inquietuds musicals del vigatà **Ernest Crusats** segueixen intactes. Després d'un temps de silenci reapareix amb "Porta oberta", que avança un primer disc en solitari, senzill i directe: *La font gelada* (Fina Estampa, 2022). En parlem amb ell.

Per què un disc en solitari d'Ernest Crusats i no un altre de La iaia?

Em venia molt de gust fer un disc com a **Ernest Crusats**. L'he treballat a casa, en solitari, i vaig veure que tenia sentit si el publicava amb el meu nom. Entenc que la gent vegi una mica friqui el

fet que, tenint un projecte que funciona, m'embarqui a fer un disc, però per mi també és un misteri.

Molts seguidors de La iaia devien esperar un nou disc. Has sentit aquesta pressió?

Sí, hi ha gent que em demana un nou disc, però no ho he viscut com una pressió i *La font gelada* no hi té res a veure. L'he fet, repeteixo, perquè em venia de gust i perquè tenia sentit. **La iaia** és un projecte encara viu. Ara no té activitat, però no l'hem donat per acabat. Si ens ve de gust gravar un nou disc, el farem.

Ernest Crusats Foto: Juan Miguel Morales

Dius que l'has treballat sol a casa, però a l'hora de gravar-lo has buscat altres músics.

Sí, l'he gravat amb Jordi Matas, que és el productor del disc i ha tocat el baix i la guitarra, i **Ferran Palau**, a la bateria. Jo he portat les cançons molt enllà amb les lletres, melodies i arranjaments... i a través de la producció ho hem acabat d'arrodonir.

El fet que no hi hagi la banda habitual -amb Jordi Casadesús i Jordi Torrents- és per marcar perfil i explicitar que és un disc teu?

Sí, esclar. I perquè em venia de gust treballar amb altres músics per conèixer dinàmiques i aprendre. Si hagués sentit que eren cançons de **La iaia** hauríem fet un disc de **La iaia**.

Ernest Crusats Foto: Juan Miguel Morales

Serà un disc de cançó d'autor?

No ho he viscut així, però sí que veig que en aquest disc tot gira entorn de la figura de l'autor, especialment amb les lletres i la veu. Vist des d'aquest punt de vista, potser sí que té sentit que en diguem cançó d'autor.

Són cançons que havies anat component al llarg del temps pensant en un disc propi?

No, són cançons noves que he anat component després de l'últim disc de **La iaia**, *Tornar a ser u* (Right Here Right Now, 2017). Totes les vaig plantejar perquè tenia l'hàbit d'escriure i compondre, però no pensava en cap projecte definit. I quan vaig veure que n'hi havia unes quantes que tenien relació entre elles, vaig pensar que es podrien reunir en un disc.

La falta de contacte amb el públic durant els darrers quatre anys ha estat el motor del disc? Tens ganes de tocar en directe?

Tinc ganes de tornar als escenaris i d'estar de nou en contacte amb el públic, però no és això el que m'ha impulsat a fer les cançons. Les he anat component d'una manera tranquil·la i relaxada en aquests quatre anys.

Als títols hi ha paraules com lluna, font, fulles, herbes, flors, pins, mar, muntanya, dia, nit... És important la natura?

Sí que ho és, sí. Te n'has adonat! Ha passat de manera inexplicable que he començat a escriure sobre la natura, una referència que fins ara havia tocat ben poc. Tenia ganes de fer música senzilla, que només contingués els elements de sempre, perquè ja estava fart i he volgut fugir de l'estètica de la tecnologia. I tot va en consonància amb la idea quan sonen guitarres espanyoles i parlo de rius, fonts i natura. He renunciat al llenguatge de la postmodernitat. No volia fer cap lletra que digués que m'enviïn un Whatsapp o que agafo el cotxe. Ara m'interessava un altre univers estètic.

Ernest Crusats Foto: Juan Miguel Morales

La iaia va ser un projecte fulgurant. Les etapes duraven un sol disc. Ernest Crusats anirà pel mateix camí o t'ho planteja d'una altra manera? Hi haurà més discos en solitari?

La veritat és que no en tinc ni idea. No t'ho sabia dir. Encara no m'he plantejat res. Només puc dir que hi haurà concerts en directe i que ja estem planificant una gira per sales a Catalunya. Farem la presentació al Mercat de Música Viva de Vic, però no puc avançar res més perquè encara ho estem preparant.

La situació per als músics ja era complicada fa uns anys, però s'ha agreujat amb la

pandèmia, la guerra... Com ho has viscut?

Ser professional de la música és una cosa molt estranya. És difícil i molt precari, fins i tot per als grups que tots entenem que són referencials. És molt complicat que la gent s'hi pugui dedicar a temps complet i que no tinguin una vida inestable. Com a mínim pel que he anat veient. No sé si és pitjor ara que fa cinc anys. Potser ha empitjorat per a tothom perquè hi ha una crisi generalitzada. Quan vam començar ja no vam enganxar l'època esplendorosa i ja no es venien discos. Som fills de la precarietat.